

3) Je třeba ustanovení § 109 odst. 2 KFG 1967 vykládat tak, že i jiné příslušné vzdělání ve spojení s odpovídající pracovní praxí může být uznáno za „jiné rovnocenné vzdělání“?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Linz (Rakousko) dne 17. března 2008 – Land Oberösterreich v. ČEZ, a. s.

(Věc C-115/08)

(2008/C 142/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Linz

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Land Oberösterreich (spolková země Horní Rakousko)

Žalovaná: ČEZ, a. s.

Předběžné otázky

1) a) Jedná se o opatření s rovnocenným účinkem ve smyslu článku 28 ES, jestliže je podniku, který provozuje v jednom členském státě jadernou elektrárnu v souladu s právním řádem tohoto státu a s příslušnými předpisy práva Společenství a vyrábí v této elektrárně elektřinu, kterou dodává do různých členských států, uloženo rozsudkem vydaným na základě negatorní žaloby soudem sousedního členského státu – podle nařízení o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (nařízení č. 44/2001) vykonatelným ve všech členských státech – z důvodu možných imisí této elektrárny, aby zařízení uzpůsobil technickým předpisům jiného státu nebo dokonce – při nemožnosti adaptačních opatření z důvodu komplexnosti celkového zařízení – zastavil provoz tohoto zařízení, a tento soud nesmí na základě výkladu vnitrostátních právních předpisů nejvyšším soudem této země zohlednit existující povolení k provozu této elektrárny v členském státě umístění, ačkoli v rámci obdobné negatorní žaloby by tuzemské povolení zařízení zohlednil, čímž by výsledně nebyl vydán žádný rozsudek nařizující zdržení se imisí vůči provoznímu zařízení povolenému v tuzemsku?

b) Je třeba odůvodnění zakotvená ve Smlouvě o ES vykládat v tom smyslu, že podle práva jednoho členského státu

prováděné rozlišování mezi tuzemskými a zahraničními povoleními zařízení je každopádně nepřipustné vzhledem k úvaze, že má být chráněno pouze tuzemské, nikoliv však zahraniční národní hospodářství, protože toto představuje čistě hospodářský důvod, který v rámci základních svobod není uznán jakožto hodný ochrany?

c) Je třeba vykládat odůvodnění zakotvená ve Smlouvě o ES a s nimi související zásadu proporcionality v tom smyslu, že paušální rozlišování mezi tuzemskými a zahraničními povoleními zařízení, prováděné podle práva jednoho členského státu, je každopádně nepřipustné, protože provoz zařízení povoleného ve státě, kde je umístěno, musí být v konkrétním případě posuzován vnitrostátním soudem jiného členského státu na základě skutečných nebezpečí provozu zařízení pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví nebo jiných naléhavých důvodů obecného zájmu?

d) Musí soudy jednoho členského státu s ohledem na zásadu proporcionality, kterou je třeba zkoumat v rámci odůvodnění, nakládat s povolením provozu vydaným pro zařízení v členském státě, kde je umístěno, každopádně tehdy jako s tuzemským povolením zařízení, pokud je povolení zařízení v členském státě, kde je umístěno, v podstatě právně rovnocenné s tuzemským povolením zařízení?

e) Hraje při posouzení výše uvedených otázek roli, že se u zařízení povoleného v členském státě, kde je toto umístěno, jedná o jadernou elektrárnu, jestliže v jiném členském státě, v němž byla podána negatorní žaloba proti obávaným imisím z jaderné elektrárny, nelze zařízení tohoto typu per se provozovat, ačkoliv v něm jsou provozována jiná jaderná zařízení?

f) Jsou soudy členského státu, u nichž byla podána příslušná negatorní žaloba, v případě porušení článku 28 ES výkladem vnitrostátního práva uvedeným v bodě 1 a) povinny vykládat vnitrostátní právo v souladu s právem Společenství tak, že pod slovním spojením „úředně povolené zařízení“ mohou být zahrnuta jak tuzemská, tak i zahraniční provozní povolení pro zařízení vydaná orgány v jiných členských státech EU?

2) a) Je slučitelné se zákazem omezování svobody usazování státních příslušníků jednoho členského státu na území jiného členského státu zakotvené v článku 43 ES, jestliže je podniku, který provozuje v jednom členském státě jadernou elektrárnu v souladu s právním řádem tohoto státu a s příslušnými předpisy práva Společenství, uloženo rozsudkem vydaným na základě negatorní žaloby soudem sousedního členského státu – podle nařízení o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (nařízení č. 44/2001) vykonatelným ve všech členských státech – z důvodu možných imisí této elektrárny, aby zařízení uzpůsobil technickým předpisům jiného státu nebo dokonce – při nemožnosti

adaptačních opatření z důvodu komplexnosti celkového zařízení – zastavil provoz tohoto zařízení, a tento soud nesmí na základě výkladu vnitrostátních právních předpisů nejvyšším soudem této země zohlednit existující povolení provozu této elektrárny v členském státě umístění, ačkoli v rámci obdobné negatorní žaloby by tuzemské povolení zařízení zohlednil, čímž by výsledně nebyl vydán žádný rozsudek nařizující zdržení se imisi vůči provoznímu zařízení povolenému v tuzemsku?

b) Je třeba odůvodnění pro omezení svobody usazování vykládat v tom smyslu, že podle práva jednoho členského státu prováděné rozlišování mezi tuzemskými a zahraničními povoleními zařízení je každopádně nepřipustné vzhledem k úvaze, že má být chráněno pouze tuzemské, nikoliv však zahraniční národní hospodářství, protože toto představuje čistě hospodářský důvod, který v rámci základních svobod není uznán jakožto hodný ochrany?

c) Je třeba vykládat odůvodnění pro omezení svobody usazování zakotvená ve Smlouvě o ES a zejména zásadu proporcionality v tom smyslu, že paušální rozlišování mezi tuzemskými a zahraničními povoleními zařízení, prováděné podle práva jednoho členského státu, je nepřipustné, protože provoz zařízení povoleného ve státě, kde je umístěno, musí být v konkrétním případě posuzován vnitrostátním soudem jiného členského státu na základě skutečných nebezpečí provozu zařízení pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví nebo jiných naléhavých důvodů obecného zájmu?

d) Musí soudy členského státu s ohledem na zásadu proporcionality, kterou je třeba zkoumat v rámci odůvodněnosti zásahů do svobody usazování, nakládat s povolením provozu vydaným pro zařízení v členském státě, kde je umístěno, každopádně tehdy jako s tuzemským povolením zařízení, pokud je povolení zařízení v členském státě, kde je umístěno, v podstatě právně rovnocenné s tuzemským povolením zařízení?

e) Hraje při posouzení výše uvedených otázek rovněž v rámci svobody usazování roli, že se u zařízení povoleného v členském státě, kde je toto umístěno, jedná o jadernou elektrárnu, jestliže v jiném členském státě, v němž byla podána negatorní žaloba proti této jaderné elektrárně, nelze zařízení tohoto typu per se provozovat, ačkoli v něm jsou provozována jiná jaderná zařízení?

f) Jsou soudy členského státu, u nichž byla podána příslušná negatorní žaloba, v případě porušení článku 43 ES výkladem vnitrostátního práva uvedeným v bodě 2 a) povinny vykládat vnitrostátní právo v souladu s právem Společenství tak, že pod slovním spojením „úředně povolené zařízení“ mohou být zahrnuta jak tuzemská, tak i zahraniční provozní povolení pro zařízení vydaná orgány v jiných členských státech EU?

lené zařízení“ mohou být zahrnuta jak tuzemská, tak i zahraniční provozní povolení pro zařízení vydaná orgány v jiných členských státech EU?

3) a) Představuje nepřímou diskriminaci na základě státní příslušnosti zakázanou podle článku 12 ES, jestliže soudy členského státu zohlední povolení provozních zařízení vydané tuzemskými orgány v rámci soukromoprávní negatorní žaloby směřující proti těmto zařízením s tím důsledkem, že jsou vyloučeny nároky na zdržení se imisi nebo přizpůsobení provozního zařízení, zatímco tyto soudy povolení zařízení v jiných členských státech vydaná orgány těchto členských států v rámci negatorních žalob tohoto typu nezohledňují?

b) Pohybuje se takováto diskriminace v rozsahu působnosti Smlouvy, vzhledem k tomu, že se týká právních podmínek podniků, které provozují příslušná zařízení a které se za tímto účelem usazují v jednom členském státě EU, jakož i právních podmínek, za nichž takové podniky vyrábějí elektřinu a dodávají ji do jiných členských států EU, a vykazuje tak přinejmenším nepřímou souvislost s výkonem základních svobod?

c) Je nutno takovou diskriminaci odůvodnit věcnými důvody, pokud příslušné soudy členského státu neprovádějí přezkum konkrétního případu z hlediska skutkové podstaty, která je základem pro povolení zařízení v členském státě, kde je umístěno? Neodpovídalo by zohlednění zahraničního povolení v členském státě, kde je zařízení umístěno, soudy jiného členského státu zásadě proporcionality, přinejmenším za podmínky, že toto povolení je z právního hlediska v podstatě rovnocenné tuzemskému povolení zařízení?

d) Jsou soudy členského státu, u nichž byla podána příslušná negatorní žaloba, v případě porušení článku 12 ES výkladem vnitrostátního práva uvedeným v bodě 3 a) povinny vykládat vnitrostátní právo v souladu s právem Společenství tak, že pod slovním spojením „úředně povolené zařízení“ mohou být zahrnuta jak tuzemská, tak i zahraniční provozní povolení pro zařízení vydaná orgány v jiných členských státech EU?

4) a) Platí zásada loajální spolupráce zakotvená v článku 10 ES v oblasti působnosti práva Společenství rovněž ve vzájemném vztahu mezi členskými státy?

b) Je tuto zásadu loajální spolupráce nutno chápat tak, že členské státy si vzájemně nesmí ztěžovat nebo dokonce mařit své výsostné činnosti a platí toto zejména pro jejich příslušná rozhodnutí o plánování, výstavbě a provozu jaderných zařízení na jejich území?

c) Jsou soudy členského státu, u nichž byla podána příslušná negatorní žaloba, v případě porušení článku 10 ES výkladem vnitrostátního práva uvedeným v bodě 4 a) povinny vykládat vnitrostátní právo v souladu s právem Společenství tak, že pod slovním spojením „úředně povolené zařízení“ mohou být zahrnuta jak tuzemská, tak i zahraniční provozní povolení pro zařízení vydaná orgány v jiných členských státech EU?

2) Je třeba čl. 221 odst. 3 celního kodexu Společenství, ve znění platném před změnou přijatou článkem 1 nařízení (EHS) č. 2700/2000 ^(?), vykládat v tom smyslu, že možnost celních orgánů provést, po uplynutí lhůty tří let od okamžiku vzniku celního dluhu, platné sdělení zaúčtované částky, pokud tento dluh vznikl na základě trestného činu, platí pouze ohledně osoby, která spáchala tento trestný čin?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 (Úř. věst. L 311, s. 17).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België dne 25. března 2008 – I. G.A.L.M. Snauwaert a Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA v. Belgische Staat, II. Coldstar NV v. Belgische Staat, III. D.P. W. Vlaeminck v. Belgische Staat, IV. J.P. Den Haerynck v. Belgische Staat a V. A.E.M. De Wintere v. Belgische Staat

(Věc C-124/08)

(2008/C 142/23)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Žalobci:

- I. 1. G.A.L.M. Snauwaert
2. Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, ručitel

II. Coldstar NV, ručitel

III. D.P.W. Vlaeminck

IV. J.P. Den Haerynck

V. A.E.M. De Wintere

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžné otázky

1) Je třeba čl. 221 odst. 1 celního kodexu Společenství ^(¹) vykládat v tom smyslu, že stanovené sdělení celního dluhu celnímu dlužníkovi může být platně provedeno pouze po jeho zaúčtování, nebo jiným slovy, aby sdělení celního dluhu celnímu dlužníkovi, které je stanoveno v čl. 221 odst. 1 celního kodexu, bylo platné, tj. v souladu s čl. 221 odst. 1 celního kodexu, musí mu předcházet zaúčtování celního dluhu?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België (Belgie) dne 25. března 2008 – G. C. Deschaumes v. Belgische Staat

(Věc C-125/08)

(2008/C 142/24)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Žalobce: G. C. Deschaumes

Žalovaný: Belgische Staat

Předběžná otázka

Je třeba čl. 221 odst. 1 celního kodexu Společenství ^(¹) vykládat v tom smyslu, že stanovené sdělení celního dluhu celnímu dlužníkovi může být platně provedeno pouze po jeho zaúčtování, nebo jinými slovy, aby sdělení celního dluhu celnímu dlužníkovi, které je stanoveno v čl. 221 odst. 1 celního kodexu, bylo platné, tj. v souladu s čl. 221 odst. 1 celního kodexu, musí mu předcházet zaúčtování celního dluhu?

(¹) Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1).